RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1533/85

af 4. juni 1985

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for visse ål henhørende under pos. ex 03.01 A II i den fælles toldtarif (fra den 1. juli 1985 til den 30. juni 1986)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28,

under henvisning til udkast til forordning forelagt af Kommissionen og

ud fra følgende betragtninger:

Ålefiskeriet er i visse produktionscentre inden for Fællesskabet blevet forbudt eller umuliggjort; dette har medført en nedgang i Fællesskabets produktion af ål i almindelighed og i særdeleshed ferske ål (levende eller døde), kølede eller frosne, henhørende under pos. ex 03.01 A II i den fælles toldtarif, bestemt til forarbejdning i virksomheder ved røgning eller flåning eller bestemt til industriel fremstilling af varer henhørende under pos. 16.04; denne produktion vil i to af medlemsstaterne sandsynligvis blive stærkt udvidet, uden at dette dog vil kunne dække samtlige behov inden for Fællesskabet; som følge heraf afhænger forarbejdningsindustriens leverancer af sådanne ål inden for Fællesskabet for en stor del af indførsel; det synes derfor formålstjenligt i perioden fra den 1. juli 1985 til den 30. juni 1986 fuldstændigt at suspendere anvendelsen af told ifølge den fælles toldtarif for de pågældende varer inden for en passende kvantitativ grænse; indførelse af en sådan foranstaltning synes ikke at kunne medføre skade for fællesskabsproduktionen;

de nuværende behov, som ikke dækkes af fællesskabsproduktionen, og som skal dækkes ved indførsel, kan anslås til 5 250 tons for perioden fra den 1. juli 1985 til den 30. juni 1986, der bør derfor for denne periode åbnes et toldkontingent for de pågældende ål på de nedenfor anførte betingelser; en fastsættelse af toldkontingentet på dette niveau udelukker i øvrigt ikke, at der kan foretages en tilpasning i løbet af kontingentperioden;

der bør navnlig skabes sikkerhed for lige og vedvarende adgang for alle medlemsstaternes importører til nævnte kontingent samt for en uafbrudt anvendelse af de for dette kontingent fastsatte satser ved enhver indførsel af de pågældende varer, indtil kontingentet er opbrugt; et system for udnyttelse af dette fællesskabstoldkontingentet baseret på en fordeling mellem medlemsstaterne synes at stemme med dette kontingents fællesskabskarakter med hensyn til de principper, der fremgår af ovenstående; de foreliggende statistikker for de specifikke varer, giver ikke noget klart billede af markedssituationen; en fordeling af kontingentet mellem medlemsstaterne baseret på udviklingen i indførslerne af de nævnte ål i løbet af de seneste år er derfor ikke mulig; ifølge hver medlemssats forventede behov kan den foreløbige fordeling af kontingentet dog fastsættes som anført i artikel 2;

for at tage hensyn til udviklingen i indførslerne af de pågældende varer bør kontingentet deles i to partier, hvoraf det første fordeles, og det andet udgør en reserve til senere dækning af behovet i de medlemsstater, der har opbrugt deres oprindelige kvote; for at yde importørerne en vis sikkerhed bør den første del af fælleskabstoldkontingentet fastsættes på et niveau, der i dette tilfælde kunne ligge på omkring 90 % af kontingentet;

medlemsstaternes oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn til dette og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at en medlemsstat, som næsten har opbrugt sin oprindelige kvote, trækker en tillægskvote på reserven, når hver af dens tillægskvoter er næsten opbrugt, og så ofte som reserven tillader det; de oprindelige kvoter og tillægskvoterne skal gælde indtil kontingentperiodens udløb; denne forvaltningsmåde kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som især skal kunne følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del i en medlemsstat, skal denne medlemsstat tilbageføre en betydelig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, mens den kunne udnyttes i andre;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxemburg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver disposition i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, der tildeles denne økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I perioden fra den 1. juli 1985 til den 30. juni 1986 åbnes der et fællesskabstoldkontingent på 5 250 tons fersk ål (levende eller døde), kølede eller frosne, henhørende under pos. ex 03.01 A II i den fælles toldtarif, bestemt til forarbejdning i virksomheder ved røgning eller flåning eller bestemt til industriel fremstilling af varer henhørende under pos. 16.04 i samme toldtarif.

Kontrollen med anvendelsen til dette særlige formål sker i henhold til fællesskabsbestemmelserne på dette område.

2. Inden for rammerne af dette toldkontingent suspenderes tolden i den fælles toldtarif fuldstændigt.

Inden for de samme rammer anvender Grækenland toldsatser beregnet på grundlag af bestemmelserne herom i tiltrædelsesakten af 1979.

Artikel 2

1. Et første parti på 4 750 tons af dette fællesskabstoldkontingent fordeles mellem visse medlemsstater; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 er gældende fra den 1. juli 1985 til den 30. juni 1986, andrager følgende mængder:

	(i tons)
Benelux	1 661
Danmark	900
Tyskland	1 866
Frankrig	100
Italien	3
Det forenede Kongerige	220.

2. Det andet parti på 500 tons udgør reserven.

3. Såfremt en importør afgiver meddelelse om en forestående indførsel af den pågældende vare i Grækenland eller Irland og anmoder om en andel af kontingentet, trækker den pågældende medlemsstat ved en meddelelse til Kommissionen en mængde svarende til behovet, for så vidt den kontingentmængde, der er til rådighed, tillader det.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats oprindelige kvote, således som den er fastsat i artikel 2, stk. 1, eller samme kvote nedsat med den del, der er tilbageført til reserven, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse, er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen, i det omfang reserven tillader det, en anden kvote på 10 % af dens oprindelige kvote, eventuelt afrundet til den nærmeste større enhed.

2. Såfremt den anden kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter at dens oprindelige kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen, i det omfang reserven tillader det, en tredje kvote, der er lig med 5 % af dens oprindelige kvote, eventuelt afrundet til den nærmeste større enhed.

3. Såfremt den tredje kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter at dens anden kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat i henhold til bestemmelserne i stk. 2 en fjerde kvote, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om grunden til, at de har bestemt at bringe dette stykke i anvendelse.

Artikel 4

De tillægskvoter, der trækkes i henhold til artikel 2, stk. 3, eller artikel 3, gælder indtil den 30. juni 1986.

Artikel 5

Medlemsstaterne skal senest den 1. maj 1986 til reserven tilbageføre den uudnyttede del af den oprindelige kvote, som pr. 15. april 1986 overstiger 20 % af den oprindelige mængde. Medlemsstaterne kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. maj 1986 Kommissionen om de samlede indførsler af ovennævnte varer, der har fundet sted indtil den 15. april 1986, og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt om den eventuelle del af deres oprindelige kvoter, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over størrelsen af de kvoter, der åbnes af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 2 og 3, og underretter straks efter modtagelsen af meddelelserne hver enkelt medlemsstat om reservens udnyttelsesgrad.

Kommissionen underretter senest den 5. maj 1986 medlemsstaterne om reservens størrelse, efter at der er foretaget tilbageførsler i henhold til artikel 5.

Kommissionen påser, at det træk, ved hvilken reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og meddeler med henblik herpå den nøjagtige restmængde til den medlemsstat, der foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for at åbningen af de tillægskvoter, de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres kumulerede andel af fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de importører af den pågældende vare fri adgang til de kvoter, der tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførsler af den pågældende vare på deres kvoter, efterhånden som varen frembydes i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af indførsler, som er afskrevet på de i stk. 3 nævnte betingelser.

Artikel 8

På anmodning fra Kommissionen underretter medlemsstaterne den om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde for at sikre, at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 4. juni 1985.

På Rådets vegne

L. GRANELLI

Formand